

VĚTRNÍK

Ročník XLIII.

Čtvrtek 18. října 2012



Dnes		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	seminář Jevištní řeč	Větrov
13:00	příjezd Klapý	
13:30	loučení Heřmanův Městec	malý sál
13:30	loučení Velká Bystřice	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Klapý	městský úřad
15:00	vítání Klapý	před divadlem
16:00	Blbec k večeři	velký sál
16:30		
17:00	Terezín	
19:30	Blbec k večeři	velký sál
20:00		
20:30	Terezín	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna



Recenze

**DS Heřman, Heřmanův Městec
Michal Dziedzinskyj, Josef Ře-
záč, Patrik Bursa, Miloslav
Švandrlík: Libra špiritusu mož-
ná Spiritus libri**

Divadelní soubor Heřman z Heřmanova Městce postoupil na Krakonošův divadelní podzim se hrou Michala Dziedzinského, Josefa Řezáče, Patrika Bursy a Miloslava Švandrlíka *Libra špiritusu možná spiritus libri* (aneb Vše je otázkou priorit). V podstatě jde o dramatizaci tří povídek M. Švandrlíka propoje-

ných autorským textem. Představení odhalilo složitost převádění prozaického textu na jeviště. Pokud dramatizátoři nepostaví do základu jevištního tvaru dramatickou situaci, v níž jsou definované vzájemné vztahy jednajících postav, a pokud chování těchto postav není jasně motivované a nesměruje v logice příběhu k jeho vyvrcholení, převládne v hledišti

po chvíli nuda. Této nudě lze alespoň zčásti zabránit dobrými hereckými výkony. Bohužel ani jich se v představení nedostávalo.

Přítom základní konstrukce, ve které jde o vytrhování partnera z tvůrčího procesu stížností na porouchaný odpad, metaforicky pře-



váděná do přítomnosti smrtky a hrozby, kterou s sebou tato archetypální postava nese, má v sobě jistý půvab. Bohužel ve trojici vybraných povídek jsou dvě, jejichž děj je veden skrze vzájemný mezilidský konflikt, třetí povídka však hovoří o náhodě jako takové. Také sama logika celé hry je poněkud narušena tím, že jednu z povídek nepíše autor vyrušovaný z tvorby manželkou, ale jeho sousem.

Z jednotlivých komponent inscenace nejlépe vychází hudba v podobě živé hry na klarinet, ozývající se ze zákulisí. Harmonicky i melodicky zapadá do poněkud hororového rámce všech tří povídek i propojovacího textu.



Soubor ve svém programu přiznává jevištní mládí a nezkušenost nových členů. Tato se projevuje v nedostatečné schopnosti vedení dialogu i jednání slovem, celek pak připomíná spíše studentskou scénku.

Přes všechny výhrady však jádro souboru tvoří dva vyzrálí herci obklopení mladými lidmi s láskou k divadlu. Je zde tedy potenciál, který lze do budoucna rozvíjet.

Ladislav Vrchovský



Jak to vidí seminaristé?

Pro divadelní soubor byla účast na národní přehlídce velkým poučením v tom, že je nutné věnovat pozornost každé repríze až do derniéry. Představení chybělo dostatečné tempo, takže nebyla naplněna forma humorně hororových povídek.

Půdička.



Nadčasová

*Přehlídka už zlámala se.
Klidně prchej – prchej čase,
klidně zpívej nám písničku
„Vánoce jsou za chvíličku“.*

*Odpovíme s jiskrou v oku,
každým dnem ubíráš z roku,
prožeč vskutku za čas krátký
budeme se vracet zpátky!*

*Štítinu jsme tady měli,
smíchy jásal rád sál celý,
Pánu hor se to líbilo
a hned se nám vyčasil.*

*Ozvaly se také hlasy –
nepřivezli jen počasí.
Hopsa, hejsa, jucha a trala,
přivezli též Zakopala.*

*Aby s nimi mohl sem,
stal se jejich maskotem.
Prostě všechno dobře běží,
sníh tady zatím neleží.*

*Ještě leccos uvidíme,
alkoholu poničíme.
Holčička malá říká -
viděla jsem Písaříka.*

*Takže všeho dosti
ku spokojenosti!*

-jh-

Recenze

DS Osvětová beseda

Velká Bystřice

Patrick Haudecoeur. Danielle

Navaro-Haudecouer:

Mátový nebo citrón?

V režii Tomáše Hradila uvedl

s o u b o r
z Velké Bystřice
hru, která od osmdesátých let minulého století sklízí úspěchy včetně ceny za nejlepší komedii ve Francii. Českou premiéru

si zapsalo amatérské Divadlo Devítka z Ostravy. Předloha je bulvární komedie, která podobně jako hry Bez roucha či Divadelní komedie čerpá z divadelního prostředí a dává možnost ve formě hry ve hře nahlédnout pod pokličku divadelní praxe.

Skupina herců zkouší bulvární frašku z dvacátých let minulého století. Je pár dní před premiérou a nic není hotové. Technika je flegmatická, to je patrné např. na první

připsané mimoslovní scéně. Režisérka nezvládá krizové situace (mimořádně i její představitelka Eva Vernerová by měla přidat na důrazu a energii). Mezi herci, jejichž lidské charaktery autoři předešli, vzrůstá napětí. Je jasné, že se blíží katastrofa. Hra má tři roviny. První z nich je zkouška, druhou

je civilní poloha herců, kteří formou zcizování reagují jako lidé, třetí je pak premiéra. Důležitý je fakt, že pouze dva z členů skupiny (manželé Sofie a Ri-

chard) jsou profesionálové. Ostatní jsou nadšení amatéři. Např. Julien hraje jen proto, že jeho otec je producentem inscenace.

Tomáš Hradil přečetl žánr či spí-



še žánry (každá polovina se hraje v jiném žánru) a pochopil, že jedinou ambicí hry je zábava. Pro rovinu zkoušky, v níž se představují zároveň dramatické postavy i jejich představitelé a která je vlastně rozehráním jediné dramatické situace, navymýšlel spoustu slovní, pohybové, zvukové i situační komiky. Doplácí však jednak na to, že hra v této části je konstrukcí a také se nepodařilo dostatečně odlišit opakující se situace tak, aby se vyvíjely opřené o tematizaci figury. Je to patrné zejména na Julienovi. Jeho postava je hraná s vysokou mírou stylizace, avšak stále stejně. Jako neherec, který se připlete do divadelní mašinérie přípravy inscenace, nemusí být přece na konci stejný jako na začátku.

První polovina, která tenduje ke grotesce, se vleče, rozpadá se na jednotlivé výstupy a ztrácí se souhra. Hráči na sebe málo reagují. V premíře snahy po ještě vyšší míře komiky si přidávají dobové vtipy (např. trochu laciná zmínka o prohibici). Druhou polovinou inscenace je premiéra bulvární komedie z dvacátých let. Režijně i herecky vychází ze situací a



až na postavu režisérky Kláry, jež musí zaskočit za Dominika, který se opil, jsou ostatní velmi živí, hrají s chutí a s energií. Bylo to patrné i na reakcích publika, které reagovalo mnohem živěji než v první půlce. Zejména se daří Romanu Teglovi v roli Julien – Henriho. Dobrá je scéna (kolektivní dílo souboru), neboť vytváří dobrý prostor pro hru. Je otázkou, zda opravdu všechny kostýmy (pánský župan?) jsou dobové.

Lenka Lázňovská



Jak to vidí seminaristé?

Jako divadelníci jsme přijali komedii, která si dělá legraci ze šmíráckého divadla. Byli jsme spokojeni s většinou hereckých výkonů. Ačkoliv se režisér snažil o sjednocení hereckého stylu, ne vždy se to podařilo.

Půdička

Tušíme své slabiny

S Kateřinou Bínovou a Kamilou Jůnovou jsem hovořil o špiritusu, mládí a zkušenostech. Také o chuti hrát divadlo.

Tak jak se vám hrálo s tím špiritusem po aféře s metylalkoholem a prohibicí?

No tak - my máme čistej špiritus, který je jen do 19%, a tak s ním můžeme ven.

A jak se vám hrálo?

Dobře, ale byli jsme nervózní. Protože jsme tady prvňáčci, tak jsme to těžce nesli. Nevíme a neznáme podmínky, do čeho tady jdeme, tak ta nervozita byla znát.

Co jste od účasti tady slibovali? Co vás uspokojilo, co překvapilo, co vám bylo nepřijemný?

My jsme si nic moc neslibovali. Přijeli jsme sem jen sbírat zkušenosti, až sem přijedeme podruhé, tak abychom věděli, s čím do toho jít a nejlít, jaké představy mít a co a jak. Takže teď už o všem víme, i o svých slabinách a příště už jedeme najisto. Vlastně o slabinách se dovíme ještě zítra (tj. dnes) od poroty.

Teda my už možná tušíme.

A co očekáváte tak zlýho?

No tak - jsme mladý sou-

bor, je nás deset a nejmladšímu členu je 15 let a hraje u nás klarinet. Jsme prostě ještě nezkušení.

A co váš režisér?

Je báječněj, charismatickejš, všichni ho milujeme. Teď hlavně ženy ho milují. Je velmi šikovný, dal dohromady partu mladých lidí, co mají rádi divadlo, má s námi trpělivost a vysekává z nás to nejlepší. Nehází hned flintu do žita.

A půjdete do něčeho dalšího?

Určitě. Už máme dokonce i něco v rukávu! Ale to se nesmí říkat. Je to takový projekt, na jehož začátku bylo pět stránek textu. A my jsme z toho navařili pětáctýřicetiminutové představení.

-PeHe-

Diváci se často zablédli

Šel jsem za režisérem Tomášem Hradilem, abychom si popovídali o hře Mátový nebo citron. Ten mě odkázal na pány Dorazila a Denka s tím, že jsou tiskovými mluvčími souboru OS Osvětová beseda Velké Bystřice. A tak jsem se po představení za nimi vypravil. V zákulisí jsem chytil Františka J. Denka, který hrál technika Roberta. A optal jsem se hned, jak se mu



hrálo.

Hrálo se mi úžasně, publikum je tady naprosto perfektní. Hlavně bych chtěl za sebe, jako za hrající-



ho technika, poděkovat zdejším pánům technikům, protože ta spolupráce s nimi je naprosto úžasná a když jsem viděl nastavování světla po světle – prostě perfektní.

Děkujeme za pochvalu, budeme tlumočit. A jak se hraje takové jeviště na jevišti?

Ono je to zároveň těžký i jednoduchý. Protože na jedné straně, když se něco nepovede, tak je to jasný a diváci to můžou přijmout. Na druhé straně je to těžký v tom, že se všechno vždycky povést musí, aby fungovaly jednotlivé návaznosti.

Jsem přesvědčen, že mno-

ho diváků z řad ochotníků se v mnoha scénách cítila jako ryba ve vodě.

Taky jsem zaregistroval vlastně to, že každému ochotníkovi jednotlivé scény připomněly něco z vlastních zážitků.

A o to větší to byl úspěch.

Tak.

-PeHe-

Pochvalná

*Tohle čtěte pomalu,
neboť skládám pochvalu
a taky dík od mládence,
co sem dorazil z Brněnce.*

*Z radosti a nebo z bolu
smáčel nosík v alkoholu
a jen ocitl se venku,
ztratil brýl, peněženku.*

*Brýle ty se našly snadno.
Prachy ztrácet není radno.
Nádherná je ale věc,
že se našel poctivec.*

*Díky, vrabčáci milí,
že jste přece potvrdili –
dobrých lidí stále dosti,
nejdál dojdem s poctivostí.*

*Radost z toho všichni máme,
tobě hochu radu dáme -
upij klidně mnohou sklenku,
hlídej si však peněženku.*

-jh-

Pro bezchybný chod přehlídky je třeba kromě
V průběhu, při přípravě a při vypořádání proteč
Tok peněz v tisících korunách je v

Příspěvky státních a samosprávných organizací 247

**Vstupné
200**

**Partneři
125**

**Reklamy
20**

**Různé
18**

Příjmy celkem 610 tis. Kč

z ochotných rukou nezbytná podpora finanční.
čtem přehlídky přes půl milionu korun českých.
je uveden v následujícím přehledu.

souborů 100	Propagace 100	Doprava souborů 23
né ady 0	Hudba 60	Různé 30
měny 65	Dokumentace 36	Materiál 15
Cestovné 50	Poplatky 16	Ceny a upo- mínkové předměty 15

Údaje celkem 610 tis. Kč

Zaslechnuto na semináři



Tak sláva, ve středu bylo na semináři zase narváno k prasknutí a zase veselo. Probíhal takhle:

„Váš brzký příchod už před devátou nás nemohl zaskočit. Jeden ze souborů už vás předčil, když chtěl, abychom jejich představení hodnotili už před jeho zhlédnutím.“

L. Vrchovský na adresu souboru

„Zapomněla jsem, že mám hodnotit a dokonale jsem se bavila. Ty kluci jsou k sežrání!“

M. Caltová ve svém výkopu



„Vaši fyzické vybavy by se dalo využít víc.“

L. Láznovská k jedné z hereček

„To byl vtíp, ale já jsem ho špatně podal.“

Rekl J. Vosecký na konec

své vážné promluvy a teprve pak se všichni rozesmáli.



„Na začátku všichni řekli, že jsou moc spokojení, tak jsem se jen já namáhal ždímat z nich ještě něco.“

R. Felzmann o hovorech na půdiče.

„Ted' jste viděli Milana Schejbalu, jak zaníceně mluví režisér o komedii, kterou sám studoval.“

F. Laurin

A seminář mohl skončit.

P.S. Nezvykle často dnes mluvil Jaromír Vosecký, a nejen o scénografii.

P. P. S. Tajemníkův zvonek je stále náhradní.

-ps-



Otec zakladatel

„No vytvořili jsme soubor, nastudovali hru a tak jsem si řekl, že bychom s ní mohli vyjet na Hronov a tam jim ukázat, jak hrajeme divadlo my. Zavolał jsem tam a oni mi



řekli, že takhle to nejde,“ vyprávěl při loučení souboru DS ŠAMU Štítina jeho šéf režisér Václav Benda. Překvapen tím, že na Hronov musí soubor postoupit teprve z Vysokého, do kterého se dostane, až projde nějakou krajskou přehlídkou, jal se objednávat účast na té nejbližší. Tam se dověděl, že mohou vystoupit jako host, nikoli soutěžit. „Tak jsem si řekl – uděláme si krajskou přehlídku vlastní – buchnem prase, navaříme, sehrajem kus a postoupíme,“ vzpomínal. Ale i tato jeho představa byla lichá. Dověděl se, že potřebuje ještě porotu a alespoň pět divadelních souborů. Ne však každý může porotcovat – dotyčná osoba musí mít certifikát, který ho k posuzování kvality her opravňuje.

Václav Benda prohlédl

pečlivě jmenný seznam oprávněných porotců a hledal osoby vhodné. A měl velké štěstí, když našel Václava Müllera z Brna. Ten mu nejen účast v porotě slíbil, ale dokonce se založením krajské přehlídky Štívadlo Štítina velmi aktivně pomohl. „Je prostě otcem zakladatelem naší přehlídky, bez něj by nebyla,“ uzavřel V. Benda. A bez Štívadla by obecnstvo ve Vysokém nevidělo už čtyři představení zmíněného souboru.

-jn-

Zvonit se znovu začne

Tak starý a zaběhnutý zvonek se už nenašel, ale divadlo Krakonoš získalo zvonek nový. Sice trochu menší než ten předešlý, ale s historií a hlasem jako no



s hlasem krásně zněle zvonivým. Hanka Strnádková (pokud byste nevěděli, tak vězte, že si od ní kupujete třeba Větrník dole v krámku) přinesla zvonek do divadla s tím, že je jedním z dvojice, které si přinesla z rodného domu do manželství. Původně

prý u nich doma byly takové zvonky čtyři – po dvou pro každého koňě. Dva si nechal Hančin bratr, dva si přinesla Hanka. A jeden z nich teď nebude zvonit na koňské šíji, ale bude zahajovat rozborové semináře nebo loučení se soubory.

-jn-

Rozpaky Vládi Vodsed'álka

Terezínské divadlo TMA přivezlo do Vysokého hru Francise Vebera Blbec k večeři, kterou uvidíte dnes odpoledne nebo večer. Nad významem titulu komedie se za-



mýšlel člen přípravného výboru Vlád'a Vodsed'álek, který včera před divadlem soubor vítal. „Tak nějak nevím, koho si mám pod tím blbcem k večeři vlastně představit. Tuhle jsem se trochu zdržel – už nevím kde a proč a když jsem vstoupil do předsíně, zaslechl jsem svou ženu, která říká své matce – tak já nevím, večeře je na stole a ten blbec nikde. Ale věřte, nikdo jiný kromě mě už k nám na večeři nedorazil,“ svěřil se přítomným před divadlem Krakonoš Vlád'a se svými úvahami, kdo je ten host na večerní krmi.

-jn-

Jak to bylo a co to sou „hnípanice“

Hnípanice - to je takový kořený zákulisního života. Probíhají mezi jednotlivými spolkami - sekcemi v divadelním provozu. Zpravidla mezi spolkem techniků a personálem kuchyňky. To když třeba obsluha v kuchyňce zvedne ze svého místa určité předmět, tak se kuchyňkou rozlehne jakot alarmový sirény. Na druhé straně zas byl případ, že hladovějící technik s chutí zakrojil do voničích řízků a ejhle.

Ono to nešlo, protože uvnitř byl zapečený kus hadru. Vloni se stalo, že jízdní kolo jednoho technika se ocitlo přivázaný



v horní řadě panelů s reklamami. Nebo přijde z kuchyňky dobrá duše do dílny, že odnese použitý nádobí. A od techniků se na ni spustí takový výčet možných i nemožných neduhů a požadavků, že zapomene, pro co vlastně přišla. Když si pak v kuchyňce postesknou – hnípanice je na světě. Potom se zas

technik bojí strčit hlavu do kuchyňky.

Existuje i doklad o tom, že mnohdy hnípanice přerostla až v němou válku. To když nevznikaly žádné naschvály ani slovní potyčky. Zkrátka se založil sešit „Kniha přání a stížností“, který prostřednictvím parlamentářů putoval střídavě mezi technikou a kuchyňkou. Protože je to ve stejném patře a jenom přes půdičku, mnohdy si poslové mohli nohy uběhat. Ostatně tenhle sešit je doteď k nahlédnutí v dílně techniky.

Stejně jako oslavné či hanlivé básně bývají vyvěšené na dveřích příslušného pracoviště. Lze si jen přát, aby se nám do našich hnípanic nezačaly hnípat nežádoucí a nepovolaný osoby.

Honza Vaverka st.

VOBSKOČÁCI – POZOR!

**Sraz 15.47 hodin
před Krakonošem.
(původní čas 15.48
nevyhovoval).**

**Cokoli na hlavě!!!
Zaplacené příspěvky!!!
Dobrou náladu!**

**Hromadění U Albíny
– příchod průvodem
pod vlajkou za zpěvu!!!
Radosti mnohé vás čekají!
Vaše půlky**

Jak obsluhovat v klubovně?

Po pravdě? Dodnes nevím. Však určitý systém můžeme zde vidět. Rozděluje se na nerovnoměrné tři



celky. Ranní obsluha přípravného výboru, v brzkých hodinách odpoledních hudby a o pozdních večerech radící se poroty.



Hodina dopolední - PV

Vesměs uskupení se střídavou tendencí. Neměnné. Vyžadující z osmdesátiprocentní přesností alžír, ostatní tekutiny (tonic, čaj, vídeň,..) se stoupající tendencí. Alkohol (v malých dávkách) standardně nevychylující se (každý den se najde důvod k oslavě).

Pokračování příště

-Hebe-

S Amatérskou scénou za dobré divadlo!

Chcete vědět, co se právě děje na domácích i zahraničních scénách amatérského divadla?

Číst aktuální zpravodaje přehlídek?

Zjistit co – kdy – kde je zajímavého k vidění?

Diskutovat o zhlédnutých představeních?

Dozvědět se o dobrých dramatických textech?

Navštěvujte amaterskascena.cz

Chcete se podílet na zlepšení tohoto portálu pro amatérské divadlo?

Přihlaste se na amaterskascena.cz

Chcete, aby byla zachována i tištěná forma časopisu?

Na www.amaterskascena.cz si objednejte předplatné, eventuelně kontaktujte přímo redaktorku Pavlínu Schejbalovou zde.

DOŠLO DO REDAKCE

Ahoj dědečku,
tak si to představ...Byla jsem ve Vysokém

a hrála divadlo. Tak krátká věta a tolikrát v mé hlavě tiše odříkaná. Vždyť víš. Místo dětských knížek jsem si prohlížela programy z přehlídek, poslouchala líbivé historiky z natáčení a ve snu si představovala pana Krakonoše, jak mi předává cenu za herecký výkon. Teď mohu říct - ano, byla jsem ve Vysokém a hrála divadlo. Stačilo mi pár hodin, abych vypátrala důvod, proč jste nás, ty a můj táta, každý říjen na chvíli opustili. Ta prkna tam mají velmi příjemný zvuk. Ty lesy tam mají velmi příjemné objetí. Ty lidi tam mají neuvěřitelně laskavé ruce. Já to musím vědět, neboť mě přesně takhle pohládila paní Trunečková. Dědečku, ale víš co taky - já jsem tam nebyla jen jako členka DS D3 Karlovy Vary, ale já jsem tam začala pobývat jako „vnučka pána se žlutou kravatou“. A víš co? Byl to mnohem hezčí pocit než „být ve Vysokém a hrát divadlo“. Dodatečně Ti za tvůj vzkaz, který jsem si vyzvedla mnoho let po tvém odchodu, ze srdce děkuji. Slibuji Ti, že o něj budu pečovat a že se v doprovodu žluté kravaty do Vysokého vrátím. A jak jsi jistě velmi pobaveně sledoval, udělala jsem proto první důležitý krok. Třikrát jsem poctivě za velikého funění oběhla na vlastních nohou kostel.

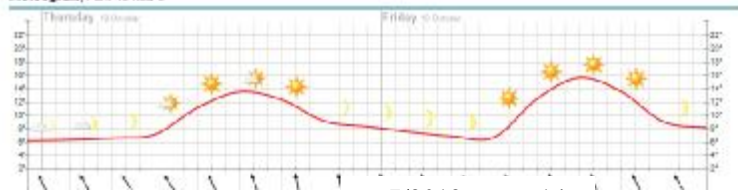
Hezky na nás shlížeš...dohlížeš a já ti zase za rok napíšu.

Tvá vnučka (Eva Lešková)

Předpověď počasí na čtvrtek



Meteorogram, next 48 hours



A bude pěkně. Sice teploty nic moc, opalovačka nebude, ale alespoň ta panoramata! Anebo na houby, anebo jen tak se projít... ale pak pěkně zpátky, noci jsou zde chladné.

Partneři XLIII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu



Všeobecný úvod k výrobě ovocných destilátů

Pokračování z minulého čísla

Povaha přípravy **ovocných pálenek**, která od nepaměti až na naše časy byla provozována z největší části jako domácí výroba, nanejvýš jako malovýroba, měla za následek, že tento obor byl vědeckými kruhy až dosud dosti zanedbáván. Také tu spolupůsobilo, že hospodářský význam této výroby nebyl dostatečně pochopen. Účinkovalo tu též asi, že některé výrobní pochody nutně vyžadovaly určitého konzervatismu a nepřipouštěly náhlých zásahů technického zdokonalení, jak to bylo obvyklé jinde.

Při použití složitých a skutečně dokonalých přístrojů bychom *nezískali* z vína neb z ovoce žádný **vinný destilát** žádnou slivovici, nýbrž pouhý **vysokoprocentní líh**.

Oborů, kde lze s určitostí dosáhnout určitých zlepšení a zdokonalení, je i zde mnoho. Jde tu kupříkladu o účelnou **přípravu ovocné břečky**, konzervo-



vání břečky a hotového kvasu, o vhodný a nerušený průběh kvašení za použití zvlášť způsobilých kvasnic, o destilační pochod z hlediska co nejdokonalějšího zachování aromatických látek, o problém **uležení pálenek** a mnoho jiných možností studia a zdokonalení.

Pokračování příště

pátek 19. října 2012		
kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	malý sál
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	seminář Jevištní řeč	Větrov
13:30	loučení Terezín	malý sál
16:00	Kráska z Leenane	velký sál
16:30		
17:00	Klapý	
19:30	Kráska z Leenane	velký sál
20:00		
20:30	Klapý	
21:30	zasedání poroty	klubovna
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLIII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 180 ks. Cena 5 Kč.